DeMorgen

Mediargus

12-03-2013, p.7

Vader vermoord jongetje klaagt psychiatrisch centrum aan

Psychiatrie worstelt met evenwicht tussen beroepsgeheim en betrekken familieleden

De vader van het jongetje dat donderdag door zijn moeder werd gedood dient een klacht in tegen het Psychiatrisch Centrum van Menen, omdat hij niet op de hoogte werd gebracht van het feit dat zijn vrouw uit de kliniek ontslagen was. Maar de psychiatrie is aan handen en voeten gebonden door het beroepsgeheim.

BINNENLAND

Primeur: vrijgesproken verdachte krijgt schadevergoeding van justitie

Vader vermoord jongetje klaagt psychiatrisch centrum aan

Of het Psychiatrisch Centrum van Menen in de fout is gegaan door de man van Isabelle D. niet op de hoogte te brengen valt op basis van de beschikbare informatie onmogelijk te besluiten, zegt professor Joris Vandenberghe, psychiater aan de KU Leuven en bestuurslid van de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie."De laatste vijf à tien jaar worden veel meer inspanningen geleverd om familieleden bij de zorg voor psychiatrische patiënten te betrekken. Ze worden bijvoorbeeld veel vaker op gesprek gevraagd. Of we kijken of familieleden de patiënt kunnen bijstaan bij het innemen van medicatie. Maar het blijft wel zo dat we vaak aan handen en voeten gebonden zijn door het beroepsgeheim.""Mijn cliënt is er heel ontevreden over dat hij niet werd verwittigd terwijl hij wist dat zijn kinderen groot gevaar liepen", zegt Jef Vermassen, die optreedt als advocaat van Tim V. "Hij had de kliniek daar ook op gewezen. De vader was doodsbang dat zijn vrouw de kinderen zou doden wanneer ze uit de kliniek ontslagen werd. En toch bracht niemand hem ervan op de hoogte dat zijn vrouw de kliniek verlaten had." In de nacht die volgde op haar ontslag uit de psychiatrie verdronk Isabelle D. haar vierjarig zoontje in bad.

Groot gevaar

Een psychiatrische instelling is in principe niet verplicht om familieleden op de hoogte te brengen wanneer iemand uit de psychiatrie ontslagen wordt. "Normaal gezien heb je de toestemming van de patiënt nodig om een familielid te contacteren", verklaart Vandenberghe. "Zonder die toestemming mag je geen informatie aan familieleden verschaffen. Dat is in strijd met het beroepsgeheim."En dat beroepsgeheim is een waardevol gegeven dat niet zomaar mag worden opgegeven, meent de psychiater. "De patiënt moet erop kunnen vertrouwen dat zijn problemen binnenskamers blijven. Anders verliest hij zijn vrijheid van spreken, en die is cruciaal om ons werk goed te doen."Toch zijn er uitzonderingen mogelijk op dat principe, bijvoorbeeld wanneer een patiënt beslissingsonbekwaam is. "Ook wanneer een hulpverlener sterke en duidelijke aanwijzingen heeft dat iemand groot gevaar loopt, kan men onder bepaalde voorwaarden een familielid contacteren zonder toestemming van de patiënt", weet Vandenberghe.

Ethisch probleem

"Het menselijk handelen valt bijzonder moeilijk te voorspellen. Uit onderzoek blijkt dat er één keer iets ernstig gebeurt per vijf keer dat we een hoog risico op geweld zien, althans bij patiënten die in het verleden geen misdrijven pleegden. Dat stelt ons voor een groot ethisch probleem. Moeten we vijf keer iemand opsluiten als we weten dat dat in 80 procent van die gevallen onterecht is?"Vandenberghe heeft zelf zijn antwoord al klaar. "Als we elk risico willen vermijden, zullen we heel vaak nodeloos naar dwang grijpen. Nochtans doet dat vaak meer kwaad dan goed. Ik

pleit juist voor een laagdrempelige gezondheidszorg. De psychiatrie mag mensen niet bang maken. Drama's zoals dit kunnen met een toegankelijke psychiatrische zorg beter voorkomen worden dan door patiënten telkens op te sluiten bij het minste risico."

© De Persgroep Publishing